

Sygn. akt: I C 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Prezes SR Herbert Staffa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jolanta Licznar

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Prudniku

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko **(...) S.A w W.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A w W. (KRS (...)) na rzecz powódki A. K. (pesel (...)) tytułem zadośćuczynienia kwotę 41.000,00 zł (czterdzieści jeden tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 7 listopada 2014r. do dnia zapłaty;
- pozostalej części powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. sądu) kwotę 3.624,86 zł. (trzy tysiące sześćset dwadzieścia cztery złotych 86/100) , w tym kwotę 2.050,00 zł. tytułem opłaty sądowej i kwotę 1.574,86 zł. tytułem kosztów opinii biegłych tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 210/15

UZASADNIENIE

Powódka A. K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika pozwem z dnia 16 lutego 2015 r. skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia tytułem zadość-uczynienia kwoty 64.000,00 zł (słownie: sześćdziesiąt cztery tysiące złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

a także zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik wskazał, że w dniu 4 stycznia 2005 r.

R. F. spowodował wypadek w wyniku którego zginęła matka powódki. Dalej pełnomocnik wskazał, że pozwany (...) SA w W. ponosi odpowiedzialność za szkody, jakich doznała powódka na skutek wyżej opisanego zdarzenia; w toku

postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił w niniejszej sprawie: na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 14.000zł. Pełnomocnik zarzucił, że pozwany tylko częściowo zaspokoił roszczenie powódki.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik wskazał, że wobec zgłoszonych przez powódkę roszczeń o zadośćuczynienie po śmierci matki powódki pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego i wyjaśnieniu okoliczności sprawy ustalił, iż powódka doznała krzywdy uzasadniającej przyznanie jej tytułem zadośćuczynienia kwotę 14.000,00zł..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 stycznia 2005 roku w P. R. F., kierując samochodem osobowym marki S. (...) nie zachował należytej ostrożności jazdy, nie obserwował należyście jezdni i jej najbliższego otoczenia przez co nie zauważył przechodzącej przez jezdnię ulicy (...) ,przez oznakowane przejście dla pieszych lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie M. G. potrącając ją ,w wyniku czego doznała obrażeń powodujących jej śmierć. Sprawca wypadku R. F. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 177§ 2 kk..

(dowód:

- odpis wyroku k-25-26,

- odpis skrócony aktu zgonu k. 24)

Pojazd sprawcy wypadku w jego dacie był objęty ubezpieczeniem w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Pełnomocnik powodów pismem z dnia 7.10.2014 r. zgłosił pozwanemu szkodę objętą pozwem, załączając zebraną w sprawie dokumentację oraz wniósł o wszczęcie postępowania likwidacyjnego i wypłatę na rzecz powódki kwotę 80.000,00zł.. Pismem z dnia 17.11.2014 r. pozwany poinformował powódkę o przyznaniu jej zadośćuczynienia w kwocie 14.000,00zł.

(dowód:

-pismo pełnomocnika powódki k-27-33, decyzja (...) k-35)

Zmarła M. G. była matką powódki.

Powódka A. K. mieszka w P. przy ul. (...).Jest to mieszkanie własnościowe. Mieszka tam sama ponieważ jej mąż mieszka we W. a tylko czasami przyjeżdża do P.. Powódka jest mężatką od 3 lat.Nie posiada dzieci. Pracuje w Firmie ortopedycznej jako fizjoterapeuta. Studiowała na Uniwersytecie (...), miała problemy z zaliczaniem i została skreślona z listy studentów ,pierwszy raz przed śmiercią matki a drugi raz zaraz po tragicznej śmierci matki. Obecnie ponownie studiuje fizjoterapię na Politechnice (...). Jest jedynaczką ,była wychowywana przez matkę i babcię ,ponieważ ojciec opuścił rodzinę kiedy miała 4-5 lat. Po śmierci matki leczyła się psychiatrycznie i pobierała leki, ale z nich zrezygnowała ponieważ po tych lekach czuła się nadmiernie pobudzona. Po śmierci matki zaczęła nadużywać alkoholu, miała ciągi alkoholowe trwające nawet do tygodnia. Zmarła matka była dla niej jedyną osobą bliską do której mogła się zwrócić o pomoc .Z matką bardzo często rozmawiała. Matkę uważa za osobę ciepłą ,wyrozumiałą, empatyczną i troskliwą.

(dowód:

- zeznania świadka K. H. k109,

- zeznania świadka R. S. k. 109

- przesłuchanie powódki (protokół min. 00:01:09 k-208)

Powódka A. K. aktualnie nie wykazuje cech zaburzeń psychicznych w rozumieniu zaburzeń psychotycznych. Nie jest osobą upośledzoną umysłowo. Wysoce prawdopodobne jest, iż zdarzenie traumatyczne jakim była śmierć matki nasiliły reakcje emocjonalne powódki i motywowały do późniejszych zachowań jakim było nadużywanie alkoholu. Zauważa biegły J. ,że występuje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy przeżywaniem śmierci matki a porzuceniem studiów ,zerwanie z wieloletnim chłopakiem, konflikty z babcią ,izolacja od towarzystwa w którym się obracała. Tak więc zdarzenie z 4 stycznia 2005 roku spowodowało u powódki liczne zaburzenia emocjonalne i zaburzenia zachowania ,które wpływały na podejmowane przez nią decyzje oraz zaburzyło jej linię życiową.

(**dowód:** opinia biegłego psychologa A. J. k112-116, 138-139, i biegłej psychiatry B. K. k-141-150, 183-185)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 kc, w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 kc). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 kc.

Bezsprzeczne jest ,że pozwany na podstawie tego przepisu co do zasady odpowiada za skutki zdarzenia z dnia 4 stycznia 2005 roku.

Sąd w pełni podziela stanowisko powódki w zakresie odpowiedzialności pozwanego z tytułu zadośćuczynienia w oparciu o treść art.448 kc. w związku z art.24 kc. Stanowisko to potwierdza Sąd Najwyższy w orzeczeniach z dnia 22.10.2010 roku w sprawie sygn.III CZP 76/10 i z dnia 13 lipca 2011 roku w sprawie sygn. III CZP 32/11 ,w których to potwierdził zasadność dochodzenia roszczenia pieniężnego dla najbliższego członka rodziny zmarłego za doznaną krzywdę w przypadku gdy śmierć najbliższego członka rodziny nastąpiła przed 3 sierpnia 2008 roku.

Bezsprzecznym w przedmiotowej sprawie jest też okoliczność ,że powódka jako córka zmarłej jest dla niej osobą najbliższą .

W przedmiotowej sprawie zatem istotnym było ustalenie czy na podstawie bezprawnego działania sprawcy doszło do naruszenia dóbr osobistych a w przypadku pozytywnego w tym zakresie, ustalenia wysokości zadośćuczynienia. Zgodnie z literaturą i utrwalonym orzecznictwem dotyczącym dóbr osobistych należy uznać ,że więzi rodzinne i życia w pełnej rodzinie należą do bardzo istotnych dóbr osobistych. Niewątpliwym jest ,że w przypadku powódki zerwanie tych więzi nastąpiło. Powódka została pozbawiona matki, z którą była bardzo emocjonalnie związana. Powódka zawsze mogła liczyć na pomoc matki ,jak sama stwierdziła matka była nawet nadopikuńcza. Niewątpliwym jest ,że w tym przypadku zostały naruszone dobra osobiste w postaci więzi rodzinnej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność ,że sprawca wypadku ,za którego strona pozwana odpowiada gwarancyjnie ,dopuścił się nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czego skutkiem była śmierć matki powódki.

Postępowanie dowodowe wykazało, że więź między powódką a zmarłą M. G. była silna, tym samym przedwczesna śmierć naruszyła dobro osobiste powódki, jakim jest więź rodzinna. W takim wypadku zadośćuczynienie ma zrekompenzować niezależnie od bólu spowodowanego śmiercią osoby bliskiej, właśnie krzywdę spowodowaną przedwczesną utratą członka rodziny.

Podstawową przesłanką warunkującą domaganie się zadośćuczynienia jest doznanie szkody niemajątkowej (krzywdy). Krzywda ta utożsamiana jest z negatywnymi przeżyciami w sferze psychicznej jednostki i musi być konsekwencją naruszenia dóbr osobistych, a nie majątkowych. W przypadku szkody niemajątkowej chodzi przede wszystkim o cierpienia psychiczne. Inaczej mówiąc jest to szkoda niemajątkowa, która objawia się przede wszystkim w dotkliwych ujemnych przeżyciach psychicznych, bólu, żalu, poczucia straty, osamotnienia, borku oparcia otrzymywanego dotychczas od osoby bliskiej. W sytuacjach, gdy zaburzenia emocjonalne osób po stracie osoby najbliższej nie doprowadziły do zaburzeń psychicznych, które wymagałyby interwencji medycznej, krzywda ta z trudem poddaje się obiektywizacji, a tym samym racjonalnej ocenie. Można jednak sformułować pogląd, że w przypadku najbliższych członków rodziny normalnie funkcjonującej rodziny – takie przeżycia psychiczne będą typowe, a istnienie takiej krzywdy ma charakter oczywisty, notoryjny i jest wręcz objęte domniemaniem faktycznym.

W kwestii kryteriów przyznawania zadośćuczynienia to z uwagi na brak jednoznacznych przesłanek dotyczących wysokości zadośćuczynienia Sąd kierował się przesłankami, które wielokrotnie pojawiają się w orzecznictwie dotyczącym zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 445 k.c. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że zadośćuczynienie winno mieć charakter kompensacyjny oraz przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, nie może mieć charakteru stricte i wyłącznie symbolicznego, a nadto powinno stanowić przynajmniej w części zaspokojenie z powodu śmierci osoby bliskiej. Poza powyższym przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia winno się brać pod uwagę stopień nasilenia cierpień psychicznych, ich długotrwałość, a także wiek poszkodowanego oraz rodzaj więzi jaka łączyła daną osobę z osobą zmarłą.

Należy podkreślić, że najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego Sąd I instancji wskazał, że rodzina jako związek najbliższych osób, które łączy szczególna więź wynikająca najczęściej z pokrewieństwa, podlega ochronie prawa, zaś więź rodzinna odgrywa doniosłą rolę, zapewniając członkom rodziny m.in. poczucie stabilności, wzajemne wsparcie obejmujące sferę materialną i niematerialną oraz gwarantuje wzajemną pomoc. Prawo do życia rodzinnego i utrzymania tego rodzaju więzi stanowi zatem dobro osobiste członków rodziny i podlega ochronie na podstawie art. 23 i 24 k.c., co oznacza, że spowodowanie śmierci osoby bliskiej może zatem stanowić naruszenie dóbr osobistych członków jej rodziny i uzasadniać przyznanie im zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c. Przy takim zaś ustaleniu Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione co do zasady. W ocenie Sądu jednak żądana przez powódkę kwota tytułem zadośćuczynienia, tj. 64.000,00 zł., jest wygórowana. Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia miał na uwadze, że finansowa rekompensata powinna służyć nie tylko wyrównaniu krzywdy, jaką niewątpliwie jest tak gwałtowne zerwanie więzi pomiędzy matką a córką, ale także powinna umożliwić powrót do normalnego życia. Na tej podstawie Sąd uznał, że właściwą, ostateczną kwotą świadczenia będzie 55.000,00 zł., (zasądzone 41.000,00 zł. i przyznane w postępowaniu likwidacyjnym przez pozwanego 14.000,00 zł.) co odpowiada wymiarowi doznanej przez niego krzywdy.

Orzekając zaś co do daty przyznania prawa do odsetek Sąd miał na uwadze wezwanie pozwanego do przyznania powódce zadośćuczynienia z dnia 7 października 2014 roku.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 100 kpc.

Sąd zasądził na rzecz powódki zwrot kosztów zastępstwa procesowego od uwzględnionego powództwa w kwocie 3600,00 zł.,

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Prudniku, kwotę 3624,86 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której powódka była zwolniona a także zwrotu kosztów opracowanych opinii, które tymczasowo zostały pokryte przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.